

نویسنده : الان ماکل لیود (Alan Macleod).

منبع و تاریخ نشر : گلوبال ریسرچ (2020-10-17).

برگردان : پوهندوی دوکتور سید حسام «مل» .

-----[104]-----

سربازان امریکایی در افغانستان به
همان روشی که پدران شان به گشت
وگزمه می پرداختند گشت میزنند.

***In Afghanistan , American Troops patrol the
same routes their Fathers did***



هزاران سرباز امریکایی دقیقاً همان مسیرهای که پیشینیان شان
در سال (2001) طی طریق میکردند گشت میزنند و ظاهراً در
چنین جنگ بی پایان دوامدار درگیر اند که زندگی را برای مردم
امریکا و هم برای مردم افغانستان از مدت های طولانی تا حال

ترش و تلخ ساخته اند .

در هفته گذشته نژده سال قبل ایالات متحده بالای افغانستان حمله کرد یعنی بالای کشوری واقع در نیمه راه جهان که تعداد کمی از مردم امریکا نام آن را شنیده بودند و حتی که تعداد کمی از آنها چیزی راجع به آن میدانستند. اما امروز هزاران سرباز امریکایی و بسا دیگر از پیمانکاران نظامی خصوصی ؛ همچنان دقیقاً همان مسیرهای پیشینان خود را که در سال (2001) طی کرده اند گشت میزنند و درگیری به ظاهر بی پایان و بیهوده ای را تجربه میکنند که هم مردم امریکا و هم مردم افغانستان هر دو از مدت ها است که از این درگیری و جنگ احساس تلخ کامی دارند .

یک نمونه ای از این تلخ کامی همانا اجرای و ماموریت ارشد **تریوردی بویر** (Trevor deBoer) است که اوسه بار با قطعه ویا جزو تام نظامی شماره (20) نیروهای بویژه امریکایی در افغانستان مستقر شده است .

دی بویر به سایت خبری و اطلاعاتی نظامی بنام ستار و ستریپ (Stars and Stripes) گفت : هنگامی که ما با همراهان مان ماموریت خود را آغاز کردیم مردم دلیل رفتن من را به اجرای این ماموریت پرسیدند و پاسخ من این بود: که پسران من مجبور نیستند که در این جنگ بکنند .

اما از قضا و قدر برای **دی بویر** افغانستان دقیقاً جایی است که پسرش (Spe Payton suluss) در فرجام ویا سر انجام استعاره گونه (عباراتی که شخص یا شی را با مراجعه به چیزی

که دارای خصوصیات مشابه است توصیف میکنند) و به معنی واقعی کلمه در رد پای او قدم گذاشت؛ **سلوس** به پدرش گفت: پاهای من همان زمینی را که تو در آنجا قدم گذاشته بودی لمس کرد یعنی که قدم گذاشتم؛ پس این حرکت ویا پویایی پدر و پسر آنچنان که انتظار میرود بی نظیر نیست سایت ستار و سترپیس همچنین تعداد دیگری از داستان والدین و کودکانی را که در همین وضعیت قرار گرفته اند بر ملا ویا نمایه کرده است. این داستان مورد دیگری از زندگی بود که از هنر تقلید میکرد چونکه شباهت زیادی به محتوی مقاله سه ساله ای قدیمی در طنز پیاز داشت و آنهم با نام «سرباز هیجان زده برای تصاحب مسیر گشت وگزمه زنی در افغانستان کهن که در آن یک مصاحبه شونده خیالی ادعا میکند که «این بسیار باور نکردنی است که من به زودی در همان مسیر پیرمردم قدم خواهم زد و محیط کمپ چپمان را در ولایت خوست درست میکنم؛ همانطور که سال های پیش» افتخار در رفتن ویا نجات از فیرهای زمین به هوای از همان گروه های عصبانی و طفره رفتن از گزند از بمب های دست ساز آنها در همان جا ده های خلوت داشتم؛ اما در واقعیت امر این روزها طنز پردازان را بطور فزاینده از کار بیرون میکنند.

یک نظر سنجی جدید نشان میدهد که آمریکایی ها از این درگیری و جنگ به شدت خسته شده اند و میخواهند تا هرچه زودتر این جنگ به پایان رسد تا جایکه تقریباً (62) درصد از مردم آمریکا از توافقنامه صلح بین ایالات متحده و طالبان که در ماه فبروری بین آنها امضا ویا توشیح شد حمایت میکنند

وتعداد پاسخ دهندگان دیگر مبنی بر اینکه می‌خواهند سربازان امریکایی تا شکست کامل همه دشمنان در افغانستان باقی بمانند فیصدی آنها که در سال (2019) در حدود (30) درصد بود کنون به (15) درصد کاهش نموده است - این نظرسنجی همچنان نشان داد که امریکایی‌ها خواهان کاهش مداخلات خارجی و حضور نظامی امریکا در سراسر جهان هستند یعنی مخالف افزونی دوبرابر شدن بودجه نظامی همه خواهان تنقیض و یا کاهش بودجه نظامی هستند.

از سوی دیگر چنین به نظر میرسد که ریس جمهور «ترامپ» در موسم تابستان همین سال خواهان خروج همه نیروهای و سربازان امریکایی برای همیشه از افغانستان است. چنانچه که نماینده فرستاده شده امریکا با طالبان همین اکنون در حال مذاکره است - با این حال منابع و مقامات ناشناس اطلاعات و خبرهای را به اختیار نیویارک تایمز؛ واشنگتن پست؛ ووالستریٹ ژورنال گذاشته اند و چنین آمده و یا ادعا شده که روسیه و بعداً ایران طالبان را بخاطر ترور و کشتن سربازان امریکایی در افغانستان با وعده پرداخت انعام و یا پول نقد تشویق و ترغیب میکند، که موجب طوفان رسانه‌ای میشود که بعنوان اساس و یا پایه‌ای برای به تعویق انداختن خروج آنها مورد استفاده قرار داده میشود؛ برداشت از حساب (ترامپ) اکنون طور ادعا میشود که نیروهای امریکایی باید تا رسیدن کرسمس از افغانستان خارج شوند.

یک جنگ انسانی گران قیمت:

در پی حملات تروریستی (11 سپتامبر 2001)، ایالات متحده و متحدانش به سرعت به افغانستان حمله کردند و دلیل این امر عدم پذیرش طالبان از تحویل مظنون اصلی یعنی اسامه بن لادن بود. با این حال، در واقع طالبان مایل بودند از طریق اشخاص ثالث بی طرف با جانب امریکا مذاکره کنند، اما به آنها فرصتی داده نشد. بن لادن در سال «2011» دستگیر و کشته شد - بیش از 9 سال پیش - با این حال ایالات متحده هنوز کشور را ترک نکرده است. دولت «ترامپ» حتی جنگ را افزایش داده و "مادر همه بمب ها" - بزرگترین انفجار غیر هسته ای در تاریخ جهان - را در سال «2017» در افغانستان رها کرده است. بین ژانویه و اکتبر «2018»، به تعداد (5982) بمب دیگر پرتاب کرده است که در طول یک دهه بالاترین تعداد از پرتاب بمب ها در افغانستان است.

در مورد هزینه های به اصطلاح بشردوستانه این جنگ، با توافق اندکی در مورد میزان خشونت های اعمال شده علیه مردم افغانستان، بحث می شود. آنچه جای تردید نیست، نگرش افغان ها است. یک نظرسنجی که سال گذشته منتشر شد نشان داد که صفر درصد پاسخ دهندگان خود را "شکوفه" توصیف می کنند و «85» درصد آنها وضعیت خود را "رنج" توصیف می کنند. کمتر از نیمی از مردم کشور اظهار داشتند که در روز گذشته هرگونه لذت را تجربه کرده اند، در حالی که 52 درصد اعتراف کرده اند که دائماً نگران هستند. البته که در این درگیری در حدود «2» تریلیون دلار تلف و یا ضایع شده است.

جنگ بر زندگی آمریکایی ها و نه فقط در ارتش تأثیر جدی دارد. به عنوان مثال ، ایالت اورگان (Oregon) قادر به مقابله با آتش سوزی های رکوردشکنی در تابستان امسال نبود ، زیرا هلی کوپترهای اطفاییه وضد حریق که مورد نیاز وزارت دفاع بودند آن هلی کوپترها برای ادامه بمباران به افغانستان فرستاده شده بود. که به نسبت عدم دسترسی به این نوع هلی کوپترها بیش از « 1 » میلیون جریب زمین در ایالت اورگونی تخریب شد و در نتیجه یا زده نفر کشته شدند. ادامه اعزام پدر و پسر برای جنگ در سرزمین های خارجی به معنای منابع کمتر در خانه است.

چند سطر در مورد نویسنده این مقاله:

آلن MacLeod نویسنده ستاد اخبار MintPress است. وی پس از اتمام دوره دکترا در سال 2017 دو کتاب منتشر کرد: اخبار بد از ونزوئلا: بیست سال اخبار جعلی و گزارش نادرست و تبلیغ در عصر اطلاعات: هنوز رضایت تولید. او همچنین در انصاف و دقت در گزارشگری ، گاردین ، سالن ، The Grayzone ، مجله Jacobin ، رویاهای مشترک American Herald Tribune و The Canary همکاری داشته است.

----- **با تقدیم احترامات «2020-10-19»**

requisitioned

